

I. LOPEZ, EDITOR.—Barcelona.

Carrer Ample, 26.

¡UN RAL!

Rambla del Mitj, 20

LO XANGUET

AL MANACH

PER L'ANY

1868

IV ANY

VAL MES AQUI QUE A CAL APOTECARI.

Biblioteca de Comunicacio
i Hemeroteca General

LO XANQUET,

Almanach per l' any 1868,

Il·lustrat per T. PADRÓ,

Y PÉSCAT PER D. PAU BUNYEGAS, AJUDANTLI Á TIRAR L' ART D. SERAFÍ PITARRA, D. MÁRFAGAS, ANTONET SERRA, LLUISET, FRANCESCH POUS, FELIP CASALS, Y ALTRES QUE VAN EN BUSCA D' OCAS, NO MES QUE PER TENIR PLOMAS PER ESCRIURE CLÀ Y CATALÀ.

ESTACIONS.

La Primavera entra cuan un té de pagar.

L' Estiu entra cuan un paga.

La Tardor entra cuan un té de cobrar.

L' Ivern entra cuan á un li quebra 'l deutor.

ECLIPSES.

N' hi haurá de dentors, visibles en los punts ahont se trobin los acreedors.

N' hi haurá de lluna, sempre que 's trenqui un mirall.

FESTAS.

S' en farán á las crias perque rignin.

Los enamorats se 'n per passar lo temps.

Se 'n farán los casals fer las paus.

Als canaris s' en farán que cantin, y als gossos no lladrin.

FIRAS.

La dels bens tindrà l' lo saló de Llotxa.

La de galls-dindis tindrà l' lloch en varias direccions de ciutats anónimas.

Noy, en aquest temps que som no saps de que te las heus; deixat d' alas en los peus y pósat los peus de plom.

—No faré jo 'l disbarat de portar un pes així; ¡si apenas puch durme á mi! ¿no veus que estich tan tronat?

JUDICI DEL ANY.

D' aquest any porta las riendas Mercuri, déu del comerç, president de moltes caixas que se 'n han anat al cel tant sols per estar mes prop del seu digne president; prestamista acreditat; pus sols cobra 'l cent per deu; director d' un gran carril que d' aquí, en molts pochs moments, á la lluna de Valencia deixá á moltíssima gent; propietari de una mina que treu or... dels innocents; y empresari d' un gran teatro ahont s' hi fan comedies bé. ¡veuhem, donchs, que aquest any es un any que molt promet, que encara que es sexanta vuit, será un sexanta tant plé de dias, que vint y nou ne tindrà 'l mes de febrer. Vuit eil no mes ho será

de nom, judici y diners; fora d' aquestas tres cosas diguin que se 'ls ofereix. Si volen balls, hi haurá bal's en lo Romea y Liceo, y en algunas otras casas hont la ballarán magrets; zarzuelas, n' hi haurá un sens fi entre marits y mullers; novelas se 'n escriurán, parlant ab perdo, un femer, que lluirán en los kioscos los retumbants titols seus, y m llas serán l' egidas fins á son comensament.

Mes de quatre amos de casas usarán la nova ley de deshauir, per trobarse deshauciats de l'oguers. Molts passos, per cobrar comtes, farà aquest, la altre y aquell, perque será, 'l no pagar. la moneda mes corrent.

Los catalans que en América hagin passat algun temps, vindrán mes ó menos richs parlant un castellá grech, pus sembla que alla hi ha mina de parlar pessimament, que darán mes que las d' or en l' any que ara judiquem.

Per lo que toca á politica d' Espanya y del Estranjer, mes valdrá que ho deixem córrer per hont vulga, y no 'ns fiquem en camisas d' onze metros, massa grans per un Xanquet. Si l' Italia diu: «ja hi vaig.» si la Fransa diu: «hey, hey!» si la Prussia diu: «m' agrada.» si Inglaterra diu: «corrent.» si l' Austria diu: «mal vinangre!» si l' Alemanya diu: «abè.» lo Xanquet s' ho mirarà, esclamará tant sols «AMEN» PAU BUNYEGAS.

JANER.

dim.	4	La Circunció.
dij.	2	S. Macari abat.
div.	3	S. Daniel.
dis.	4	S. Tito.
dim.	5	S. Telesforo.
dill.	6	La Adoració.
dim.	7	S. Ramon.
dim.	8	S. Lluçí.
dij.	9	S. Marcelino.
div.	10	S. Nicanor.
dis.	11	S. Higini.
Diu.	12	S. Victoriá.
dill.	13	S. Gumersindo.
dim.	14	S. Hilari.
dim.	15	S. Pau.
dij.	16	S. Fulgenci.

div.	17	S. Antoni ab.
dis.	18	Cat. de S. Pere.
Diu.	19	S. Canut.
dij.	20	S. Fabiá.
dim.	21	Sta. Ignés.
dim.	22	S. Vicens.
dij.	23	S. Ildelfonsó
div.	24	S. Timoteo.
dis.	25	Conv. de S. Pau.
Diu.	26	S. Policarpo.
dill.	27	S. Joan Crisóst.
dim.	28	S. Juliá.
dim.	29	S. Franco. de S.
dij.	30	Sta. Martina.
div.	31	S. Pere Nolascó.

Aquets gats, per més que vull,
no 'm deixan aclucar l' ull.

De la Rambla agafi 'ls kioskos,
arbres, anuncis-fanals

y otras cosas; sumi y resti.
¿Que la mòlt per passejar?

La paciència es lo
desespero de la es-
peranza.

En lo temps que
correm; la millor
virtud es la de la mo-
neda.

Lo talent es una
qualitat que se su-
posa en mòlts, per-
que 's veu en mòlts
[ochs.

Lo noy 1868 empeny al vell 1867, que impàvit com u capitá manaya
s: 'n va cap á la fossa comú.

La gravelat mes
conciensuda es la
del burro.

La il-lusió es com
l' arrós: atipa, pe-
ro no engreixa.

¿Qué era lo que
abundaba mes en la
Exposició retrospec-
tiva?

— Los corchs.

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

dis.	1	S. Ignasi.
Diu.	2	La Purificació.
dill.	3	S. Blay.
dim.	4	S. Andreu Cors.
dim.	5	Sta. Agueda.
dij.	6	Sta. Dorotea.
div.	7	S. Romualdo.
dis.	8	S. Joan de Mata.
Diu.	9	Sta. Apolonia.
dill.	10	Sta. Escolàstica.
dim.	11	S. Severí.
dim.	12	Sta. Eulalia.
dij.	13	Sta. Catarina.
div.	14	S. Valentí.
dis.	15	S. Faustino.

Diu.	16	S. Julià.
dill.	17	S. Pere Tomàs.
dim.	18	S. Simeó.
dim.	19	S. Alvaro de
dij.	20	S. Lleó.
div.	21	S. Fèlix.
dis.	22	Cat. de S. Per
Diu.	23	Sta. Margarida
dill.	24	S. Matias
dim.	25	S. Cesari.
dim.	26	N. S. Guadala
dij.	27	S. Baldomero
div.	28	S. Romà.
dis.	29	S. Macari

—¿Veus qué 't diuhen? ; Y no 'm fonch!
 —¡ També fas cas d' un esbrunch!

LOS QUATRE COLLS.

—Des que ab aquest amo estich, sembla que estich entre moros; á fulana un bon abrich, á sutana un gorro rich...
 Aquí, noy, trunfos són oros.

¡Vinga Xampany!
 —¡Rom ben fort!
 —Cuidado, mestre, que topas.
 —¡Carinyena! ¡quina sort!
 —¡Vas de tort!
 —¡Tu vas de tort!
 Aquí, noy, trunfos són copas.

—Yo la vull.
 —Donchs jo també.
 —¡De furor estich en brasas!
 —¡Sota 'l pont!
 —¡No hi faltaré!
 —¡Demá á las deu!
 —¡Hi aniré!
 Aquí, trunfos són espasas.
 —Necessitava un vestit...
 —¡Encara vens ab mes gastos!
 —¡Pero, home!...
 —¡Ja t' ho tinch dit!
 —¡No 'm peguis! ¡Marit! ¡Marit!
 Aquí, noy, trunfos són bastos.
 FELIP CASALS.

¿Cóm es que cada quatre anys hi ha un any ab un dia mes?

—Jo li diré. Lo sol, cansat de voltar lo món tres anys seguits, vol descansar, y en lo quart passa un dia fent bacainas.

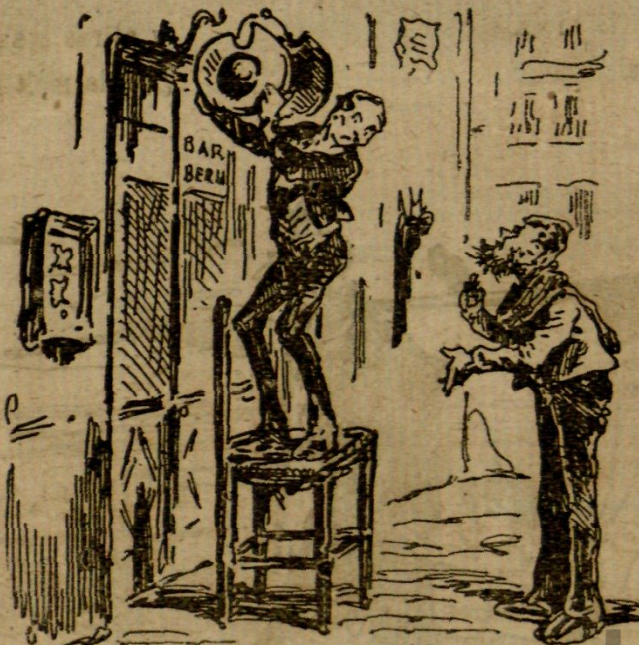
Un gandul.—¡No sé per qué han hagut de suprimir dias de festa!

Un treballador.—Perque tu 'n pugis fer mes.

Avuy estem á 29 de Febrer. Si 'm vol deixar un parell de mils duros, li firmaré un pagaré pel mateix dia del any vinent.

—Si 'ls necessita, firmim lo pagaré pel mateix dia d' aquí á quatre anys y 'ls hi deixo.

—No: trobo massa llarch lo plasso.

—Mes llarch era 'l q vosté 'm proposaba.

¿Sap qué es bo pels u de poll?

—Prou: un calsat ben tret que apenas lo deixi minar.

—¡Ca, si aixís cabalme varen sortirme los que tinch

—Aixó, donchs, li prará lo que es bo per ell

¿Cóm esque 'n aquest lo Febrer tèn 29 dias?

—¡Perque es mes atret que en l' any passat.

—¡Per qué vol dir!

—Está clar, home, per l' any passat va plantat

¡Home, encara que siguin las dugas, que aquesta tarde tinch de surtir á l' Odeon de comparsa!
 —Es impossible, no podem treballar. Diguem-me ahónt esteu, y desseguida aniré á casa vostra á afeitarvos.

Biblioteca de Comunicació y Memória General

MARS.

I. de Q. S. Ros.
 S. Simplicí.
 S. Celoni.
 S. Casimiro.
 S. Nicolau.
 S. Olaguer.
 Sto. Tomas de A.
 II. de Q. S. J. D.
 S. Pacia.
 S. Melito.
 S. Eulogi.
 S. Gregori.
 S. Leandro.
 Sta. Matilde.
 III. de Q. S. Ram.
 S. Heribert.

dim. 17 S. Patrici.
 dim. 18 S. Gabriel arc.
 dij. 19 S. Joseph.
 div. 20 Sta. Eufemia.
 dis. 21 S. Benet.
 Diu. 22 IV. de Q. S. Ds.
 dill. 23 El b. Joseph Or.
 dim. 24 S. Simon.
 dim. 25 Anunciació.
 dij. 26 S. Brauli.
 div. 27 S. Robert.
 dis. 28 S. Sixto III.
 Diu. 29 S. Eustaqui.
 dill. 30 S. Elmach.
 dim. 31 Sta. Balbina.

¡Cuaresma, que passas gansa!
 tant de dejuni ja cansa.

ESCENA DEL FAUST.

Faust, es un jove inespert,
 Valentí, es espatatxí;
 en la lluita ab Valentí,
 es ben segur que Faust pert.

Mefistófeles s' amanya
 contra Valentí, en la lluita,
 y aixís, se gira la truita;
 lo Faust, sensa fer res, guanya.

Me recordo bè que un dia
 lo Faust se representaba,
 y jo esta escena 'm goitava
 y cavilós me tenia.

Per cert que, es dilshi á vostés,
 de Faust ne feya un romá;
 era Valentí, italiá;
 Mefistófeles francés.

GIL MARCH.

EPÍGRAMAS.

Mòlt compra 'l senyor Pascual,
 mes per ara tot ho déu.
 —Sempre ha seguit peu per peu,
 lo sistema *decimal*.

Si per cas tinch que sortir,
 me crema un dia de pluja.

—¿Li crema?

—¡A no poguer mes!

¿Y á vosté?

—A mi no; á mi 'm mulla.

Las monedas
 as y las do-
 dolentas se
 ablan en que
 en bona cara
 dolents fets,
 que corran
 o passen, en
 e pesan y no
 lo pes, en
 e la pegan al
 s pintat y en
 e 's despín-

La dona ca-
 pritxosa y hi-
 pócrita, se sub-
 jecta al matri-
 moni per estar
 mes *llibre*; al
 revés del seu
 home que essent
llibre, ab lo ca-
 sament se troba
subjectat.

¡Sols va afeitat d' una galla!
 —Ja ho sè. Es que han tocat las dugas
 y 'l perruquer me 'n fa anar
 aixís, per por de la multa.

ABRIL.

dim.	1	S. Venanci.
dij.	2	S. Francisco.
div.	3	S. Benet de P.
dis.	4	S. Isidoro.
Diu.	5	Rams. S. V. Ferr.
dill.	6	S. Celestino.
dim.	7	S. Epifani.
dim.	8	S. Albert.
dij.	9	Sta. Maria Cleof.
div.	10	S. Ezequiel
dis.	11	S. Lleó el Magn.
Diu.	12	Pasq de Resur.
dill.	13	S. Hermenegild.
dim.	14	S. Pere Gonzal.
dim.	15	Sta. Basilisa.

dij.	16	Sto. Toribi.
div.	17	S. Aniceto.
dis.	18	S. Eleuteri.
Diu.	19	de Quas. S. V.
dill.	20	Sta. Ignés de
dim.	21	S. Anselmo.
dim.	22	S. Sotero.
dij.	23	S. Jordi.
div.	24	S. Fidel.
dis.	25	S. March.
Diu.	26	S. Cleto.
dill.	27	S. Armengol.
dim.	28	S. Prudenci.
dim.	29	S. Pere mr.
dij.	30	Sta. Catarina.

Tot són flors, aucells y brisas
y Abelardos y Eloisas.

LO CESSANT, LO BISBE Y 'L LLOORO.

Fábula.

Un cessant ben plantat y currutaco
Tenia un lloro gros d' alló mes maco,
Y mentre un nou empleo pretenia,
Passava com podia
Lo temps en fer tornar la bestia sàbia.
Un vespre en que agudesas li ensenyava
Volgué probar també si renegava,
Y n' hi ensenyà unas quatre ó cinch de aquellas
Que fins fan tornar rojas las orelas.
Passaren quinze dias,
Al fi l' agent que li buscá ab urgencia
L' empleo qu' esperá ab tanta impaciencia,
—Ignaci,—li digué,—deix la canturia
Del llorito real y de la pata,
Que avuy la sort tè dona rius de plata
Nombrante secretari d' una curia.
No feu de tot encara una semana
Quant lo cessant per fers' passá la gana
Ja estava de la curia en l' escriptori
Ab quatre dependents y un meritori.
Mes sent del senyor bisbe secretari,
Era per est mirat ab simpatía,
Comensá de primer sols per parlarhi,
Si duyan lo diari, li llegia,
Y aixís ensenyant gracias sens defecte
Lográ del bisbe 'l verdader afecte.
D' aixó estava content, quant lo temps muda,
Li ve un catarro fort, de caiguda,
Ha de fer llit al menys una mesada
Y es sa casa pe 'l bisbe visitada.

Un vespre donch estantshi de visita
Ya feya duas horas

Ab lo bisbe una pila de senyoras,
Reparan lo llorito dins la gabia,
Li demanan la pata,
Quant tot d' una, mólt clá y parlant en plata,
Digué un renech tant cargolat lo lloro,
Que tots llansaren un xislet á coro,
Y 'l bisbe al dependent per tota queixa,
Negantli l' amistad, cessant me 'l deixa.

Aixó 't diu sens faltarhi punt ni coma,
Lector, lo que no dech aconsellarte,
Mes com que es pe 'l teu bè, dech recordarte
Que lo dolent ni s' ha de fer per broma.

SERAFI PITARRA.

Lo altre dia, assentat en un padrís del Pas
nou, me varen fer córrer tots los diners que
taba demunt.

Poca diferencia, avans me sucsehia 'l mate
mí, totas las semanas.

—¿Cuán s' assentaba al passeig?

—Cuan m' assentaba á las rifas.

Diu 'l ditxo: San Joan, lo dia mes llarch
any.

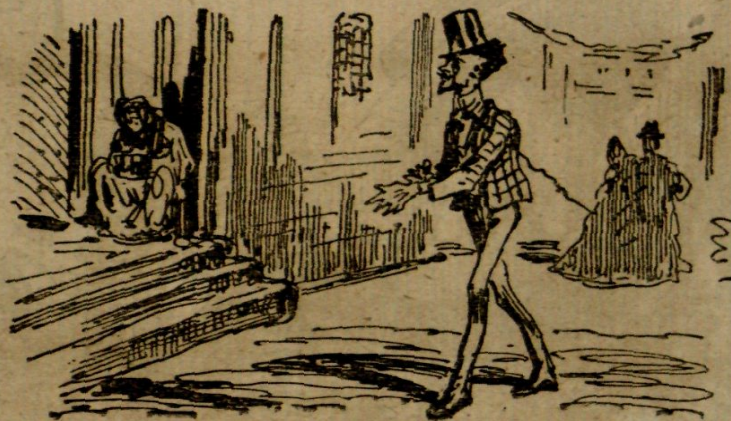
—Per aixó fan que no sigui dia de festa,
treballant, se passarà lo dia mes distret.

FABULETA.

Buscant en Pep á l' Agna y á la Rosa,
ab un jove, de bras, veu á sa esposa.
Aquell que s' aficioni á ne 'l tresillo,
no estranyi que li donguin un codillo.

div.	4	S. Felip y Jaum.
dis.	2	S Anastasi
Diu.	3	III. Inv de Sta. C
dill.	4	Sta. Mónica.
dim.	5	S. Pio V.
dim.	6	S JOAN.
dij.	7	S Estanislau.
div.	8	Apar. S Mix. A.
dis.	9	S Gregori N.
Diu.	10	IV. S Antonino.
dill.	11	S Pons
dim.	12	Sto. Domingo.
dim.	13	S Pere Regalat.
dij.	14	S Bonifaci.
div.	15	S Isidro Llaura.
dis.	16	S. Joan Nepom.

Diu.	17	V. S. Pascual B.
dill.	18	S. Félix de Cant.
dim.	19	S Pere Cel.
dim.	20	S. Bernardino.
dij.	21	La As. de N.S. J.
div.	22	Sta. Rita de Cas
dis.	23	Apar. de S Jau.
Diu.	24	S. Francisco.
dill.	25	Sta. Magdalena.
dim.	26	V. S Felip Neri.
dim.	27	S Joan papa.
dij.	28	S. Just.
div.	29	Sta Teodosia.
dis.	30	S. Fernando.
Diu.	31	Pasq. de Pentec.

Me 'n vaig al mes de Maria,
que allí hi veuré la Sofia.

L' HOME Y LAS CIENCIAS EXACTAS.

Mòlts punts de contacte tè l' home ab las ciencias exactas, que són fàcils de trobar sense haber de tindre grans coneixements respecte á cada una de las ciencias.

Comensem per l' *Historia natural*, que 's divideix en tres regnes: *animal, vegetal y mineral*. En quant al regne animal, tenim que l' home que no sap res, es un *burro*; en quant al regne vegetal, tenim que 'l de difícil comprensió, es un *suro*; y en quant al regne mineral, tenim que l' home inconstant es un *argent-viu*.

Si mes exemples volguessem posar, entre 'ls animals hi trobariam l' home *avestrús*, l' home *gat*, etc., entre 'ls vegetals nos vindrian prompte 'l que es un *pal*, una *roca*, etc., y entre 'ls minerals no deixariam de toparnos ab un *bronze*, un *roch*, un *plom*, etc., pero bástan los anomenats perque 's comprenguilo nostre objecte.

Ab la *Física*, no són menos los punts de contacte que hi tè l' home. Aixís veyem que l' home que no mes busca lo positiu, es un home *sòlit*; que 'l que mira las ganancias en los seus negocis; busca 'ls productes *líquids*; y que 'l que tot vol poetisarho, es un home *vaporós*. Que 'ls que tenen bons morals, són *atractius*; y que 'ls de mala vida, són *repulsius*.

Si mirem las *Matemáticas*, trovarem que l' home que fuig de las cuestiones que no li convenen, s' escapa per la *tangent*; que 'l que obra conforme á sos convenciments, es *recte*; que 'l que sempre está formal, es un home *quadrat*; que l' home digne, frequenta 'ls bons *circuls*; y per acabar, després dels cataclismes en que s' ha vist l' industria, no hi ha que dir quins són los homes *quebrats*.

J. BATLLORI.

Au, aixó, y cap als toretes.

—Pero ¿qué vols fer, home, que 'm despentinias?

—Dona, estich tot vestit y no mes me falta la cúa. A tu no 't farà tanta falta com me faria á mi.

—¡Ditxosos toretes! Ja 'n tinch lo cap plé.

Avans me cobrava 'l vuit per cent l' any pel interés dels mil duros que 'm tè deixats, ¿y ara 'm vol cobrar lo deu per cent?

—Avans un podia fer de mes y de menos, pero ara es precis subjectarse al sistema decimal.

TEATRO CATALÀ.

Està bon xich malaltó
lo Teatro Català.
La seva dida, en PITARRA,
fa per ell tot lo que hi sap,
tot ho prova, fins li dona
un glopet de castellà

per véurer si 'l nen, «las modas»
podrà seguir alguns anys;
diu en DUNYEGAS, que 'l polsa,
que tè «la vida al encant»
«¡tal hi va que no s' ho creu!»
respon en EDUART VIDAL,

y ofereix los seus serveys
d' hermano, per si decàs;
¡ja no pòt dir «Setse jutjes!»
en ÀNGELON va esclament;
si «las ametllas d' Arenys»
li agradan, crida en ARNAU,

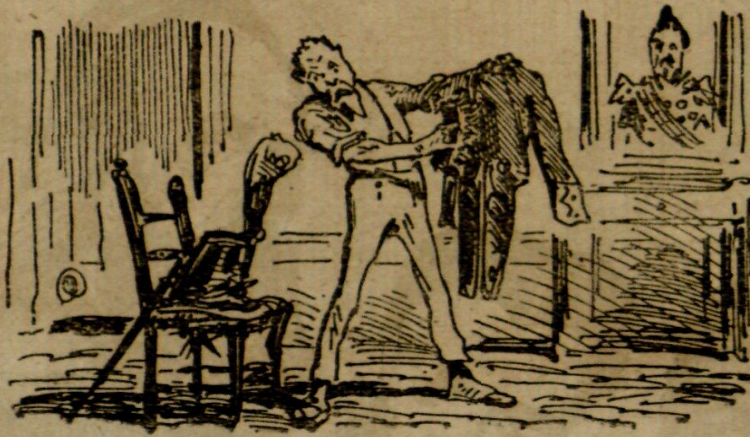
n' hi porto una paperina
que son d' allò que no hi ha;
«la malvasia de Sitjes»
contesta en PACO VIDAL,
è d' ésser lo seu remey,
«una ampolla n' hi he portat;

ca, anyadeix en CAMPRON,
vinga caldo y vingan talls,
de la «Teta gallinaire»
las gallinas aquí van;
no, lo millor són joguinas,
diu en FERRER, y aquí hi ha

«Las reliquias d' una mare»
ab que 'l nen podrà jugar;
y mentres que oferiments
cada hu fa pel sèu costat,
trist, «La copa del dolor»
està apurant en CAPMANY.

dill.	4	S. Ifigo.
dim.	2	S. Marcelino
dim.	3	Sta. Clotilde.
dij.	4	S. Francisco Car
div.	5	S. Saouo.
dis.	6	S. Norbert.
Diu.	7	S. Pau
dill.	8	S. Salustiá.
dim.	9	S. Priso y F.
dim.	10	Sta. Margarida.
dij.	11	Corpus Christi.
div.	12	S. Joan de Saba.
dis.	13	S. Antoni de P.
Diu.	14	S. Basill.
dill.	15	S. Modest.

dim.	16	Sta. Llutgarda.
dim.	17	S. Manel.
dij.	18	S. March.
div.	19	Lo Sant. C. de J.
dis.	20	Sta Florentina.
Diu.	21	S Lluís Gonzag
dill.	22	S. Paulino.
dim.	23	Sta Agripina.
dim.	24	La N. de s. Joan
dij.	25	S. Guillem.
div.	26	S. Joan y s. Pau.
dis.	27	S. Zoylo
Diu.	28	S. Lleó papa.
dill.	29	S. Pere y s. Pau.
dim.	30	Con. de S. Pau.

Comensemnos á arreglar,
perque aixó no pót tardar.

LA VELLA.

BALADA.

N' era una vella,
mòlt lletxa, mòlt,
y ésser volia
de rostre hermós.
¡mireus vosaltres,
esta afició
si n' hi daria
de sinsabors!
Ara ja es morta,
¡Dèu la perdó!

Tenia en casa
un mirall gros;
cuant se miraba
mirall enfront
ella mateixa
se feya horror
veentse sols d' ella
la pell y l' os.
Ara ja es morta,
¡Dèu la perdó!

¡Cuánt, aquesta col?
—Vint y cinch milésims.
—¡Aneu al diable á robar! ¡L' altra vegada que m'
estaba en Barcelona me l' haurian donada per tres
quartos, y ara me 'n demaneu una borrratxeria!

Va y s' emmiralla
la vella un jorn;
veentse tant feya.
lo mirall romp,
y cau fet trossos
lo mirall gros,
¡Malaguanyada
la lluna fou!
Ara ja es morta,
¡Dèu la perdó!

Mira los trossos
la vella ab goig,
¡pero quant va ésser
lo sèu horror
veent son lletx rostre
en cada tros,
que avans sols veyá
en un sol lloch!
Ara ja es morta,
¡Dèu la perdó!

PAU BUNVEGAS.

UN DUPTE.

—Voldria que algú 'm digués,
puig jo may ho he sapigut,
¡quánt un home pateig més:
ab dinés sense salut,
ó ab salut sense dinés?

LLUISET.

EPIGRAMA.

En aquet racó hi fa sol
y á ningú la sombra apura.
—A mi la sombra m' hi pesa.
—¡Tè sombra!
De feridura.

RESPOSTAS DEL ECO.

¿Qué es avuy la clau de amor? . . . . . Or.
¿Qué fa 'l que tè quant demana? . . . . . Mana.
¿Qué tè aquell que á tot s' allana? . . . . . Llana.
¿Qué es que fa anar al vapor? . . . . . Por.
¿De dona 'n convé ninguna? . . . . . Una.
¿Qué fa aquell que no es esperit? . . . . . Pert.
¿Es boig qui obra sens concert? . . . . . Cert.
¿Qué fa 'l que tot lo bo engruna? . . . . . Runa.
¿Qué es l' amor que tot ho abraza? . . . . . Brasa.
¿Qué fa 'l que al pobre consent? . . . . . Sent.
¿Y 'l que no calla un moment? . . . . . Ment.
¿Qué es qui no cuida sa casa? . . . . . Ase.
¿Qué alcansa 'l sabi millor? . . . . . Llor.
¿Qué fer quant de mí un sonriu? . . . . . Riu.
¿Qué es qui en tots paisos viu? . . . . . Viu.
¿Y 'l que en lloch pót fer remor? . . . . . Mor.

SILVESTRE MOLINS.

JULIOL.

dim.	1	Sta. Leonor.
dij.	2	la Vis. de N. S.
div.	3	S. Trifó.
dis.	4	S. Laureano.
Diu.	5	S. Miquel.
dill.	6	S. Bómulo.
dim.	7	S. Fermí.
dim.	8	Sta. Isabel.
dij.	9	S. Zenon.
div.	10	S. Cristófol.
dis.	11	S. Pio I papa.
Diu.	12	S. Félix.
dill.	13	S. Anacleto.
dim.	14	S. Bonaventura.
dim.	15	S. Enrich.
dij.	16	N. S. del Càrme.

div.	17	S. Aleix.
dis.	18	Sta. Sinforosa.
Diu.	19	S. Vicens de P.
dill.	20	Sta Margarida.
dim.	21	Sta Praxedes.
dim.	22	Sta M. Magdal.
dij.	23	S. Libori.
div.	24	Sta Cristina
dis.	25	S. Jaume apóst.
Diu.	26	Sta. Ana
dill.	27	S. Pantaleó.
dim.	28	S. Nazari.
dim.	29	Sta. Marta.
dij.	30	S. Abdon.
div.	31	S. Ignasi de L.

Si enguany va bè la cullita,
al rector donch feyna, Rita.

EPÍGRAMAS.

¿Donchs qué tè 'l teu oncle?

—Res.

—¿Cóm, res, si s' está morint!
—Li he mirat tots los calaixos,
y no tè un maravedís.

D' avuy á dos anys y un dia,
las cosas cambiarán.
Bè: 'ls dos anys es lo de menos,

pero 'l dia, ¿quín será?

—Home, si mira tant *prim...*

—¿Donchs cóm se mira, D. Joan?

Noya: ¿t' estabas allí,
ab ell, prop del murri-tort,
entre 'ls rosers...?

—¿Cóm vol dí?

—¿Sembla que vingas del hort!
—No, pare; vinch del jardí.

PERE ROIG.

L' home per la
paraula y 'l bou
per *beefsteack*.

¿Qui es aquet
Chassepot?

—Es un senyor
vingut á n' aquet
mòn per enviar
gent al altre.

¿Per qué servei-
xan las targetas de
visita?

—Per fer visi-
tas de targeta.

Bossa sensa di-
ners, dígalí *vuida*.

Muller. — ¿Cuán
comensa l' any
económich?

Marit. — Cuan
tu vulguis.

MÁQUINA PER RENTAR LO CAP.

(Perruquería de 'n Duch.)

¿Home, no tingui temor,
que en un moment se despatxa!
—La meva mateixa fatxa
en lo mirall me fa por.

¿Si apenas se
tocar gens!

—Home, toca al-
gun capritxo.

—¿Capritxo!...
La teva dona po-
drá compláuret,
Francisco.

Home; estafant
d' aquet modo tu
no vas bè.

—¿Bah! Ara he
anat fins á París
en primeras.

¿No t' en dónas
vergonya de dem-
anar á tothom?

—Jo no 'm do-
no res, los que 'm
dónan són los al-
tres. Jo sols de-
mano.

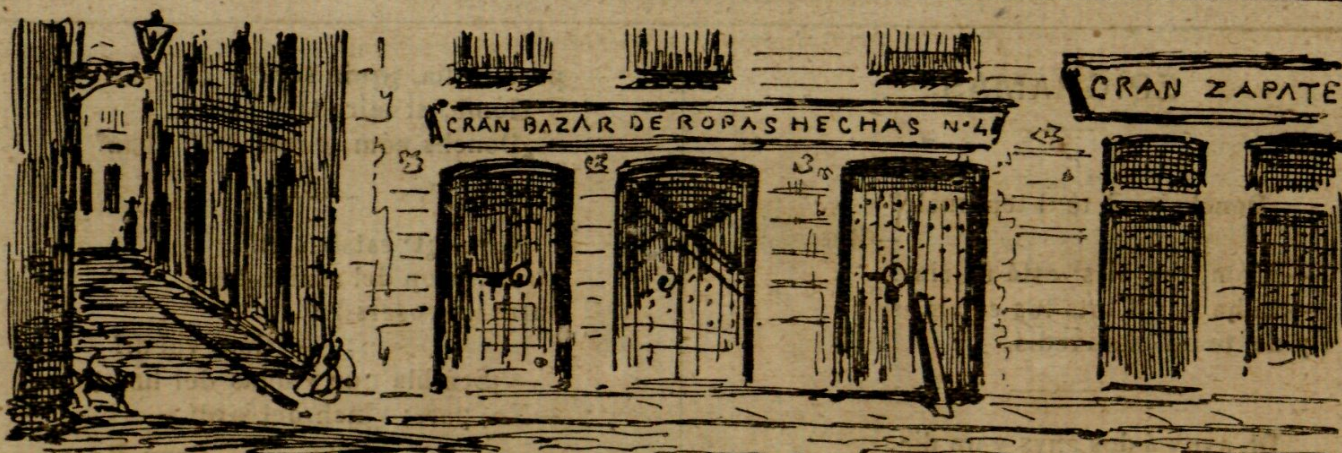
AGOST.

dis.	1	S. Pere ad-vín.
Diu.	2	N. S. de los Ang.
dill.	3	Inv. S Estebe.
dim.	4	Sto Domingo.
dim.	5	N S. de las Neus.
dij.	6	Stos. Just y Pr.
div.	7	S Cayetà.
dis.	8	S Ciriach.
Diu.	9	S Romá.
dill.	10	S Lloreus.
dim.	11	Sta. Filomena.
dim.	12	Sta. Clara.
dij.	13	S Cassiá.
div.	14	S. Eusebio.
dis.	15	Assump. de N.S.
Diu.	16	S. Roch.

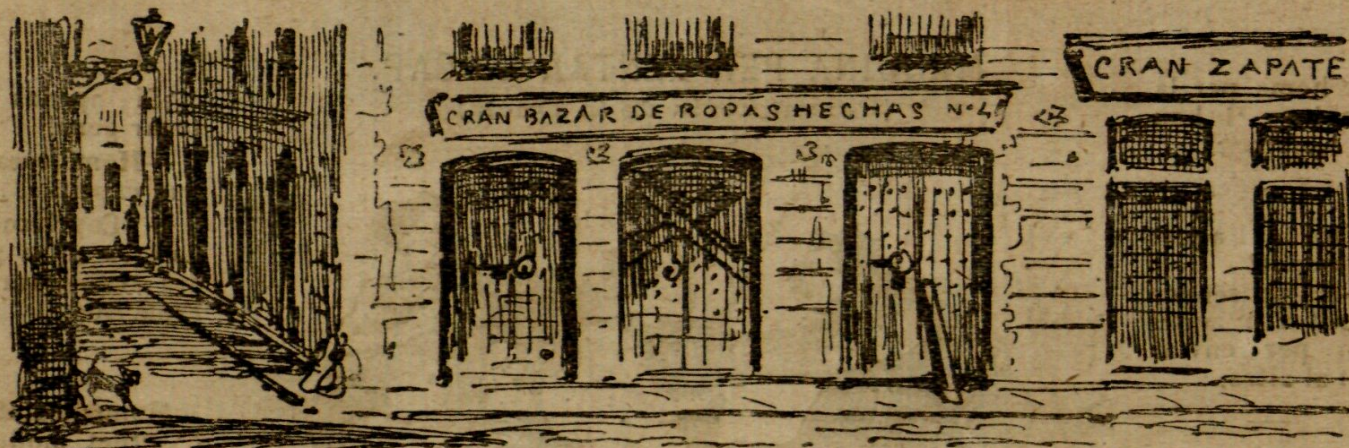

dill.	17	s. Lliberat.
dim.	18	S. Agapito.
dim.	19	S. Magí.
dij.	20	S. Bernat.
div.	21	Sta. Joana.
dis.	22	S. Timoteo
Diu.	23	S. Felip Benic.
dill.	24	S. Bartomeu.
dim.	25	S. Lluís rey de F
dim.	26	S. Ceferino.
dij.	27	S. Joseph de Ca.
div.	28	S. Agusti.
dis.	29	Deg. de S. Joan.
Diu.	30	Sta. Rosa de Li.
dill.	31	S. Ramon Nonat

¿ Te probará Sant Hilari ?
—Sí. (En Rosendo sol anari.)

Barcelona á la una de la nit.

Barcelona los dias de festa.

CANSONETAS.

Del rossinyol, la passada;
de la rosa, 'l rich olor;
de las llanas, la merina,
y de la minyona, 'l dot.

La noya que 's casi ab mi,
déu tenir las circunstancias
de ser rica, guapa, muda,
sense sogra ni cunyadas.

Es molt noya de sa casa,

diuhen de la Marieta;
pero jo mes la voldria
mòlt noya de casa meva.

La Laya es un gran partit,
sento que diu lo jovent,
mes jo dich, no fa per casa,
que jo vull un bon senser.

Lo poeta volti aurora;
lo rabadá, 'l trench del auba;
lo llaurador, lo crepúscul;
jo, l' hora de seure á taula.

BLAY MÀRFAGAS

SETEMBRE.

dim.	1	S. Gil y s. Llop.
dim.	2	S. Antolí.
dij.	3	S. Nonito.
div.	4	Sta. Candia.
dis.	5	S. Llorens J.
Diu.	6	S. Petroni.
dill.	7	Sta. Regina.
dim.	8	Nativitat de N. S.
dim.	9	S. Gorgoni.
dij.	10	S. Nicolau de T.
div.	11	Sts. Proto y Jac.
dis.	12	S. Leonci.
Diu.	13	Lo S. N. de M.
dill.	14	E. de la Sta. Creu.
dim.	15	S. Cereal.

La butxaca 'ls comedians,
la tenen plena de mans.

dim.	16	S. Corneli.
dij.	17	Im. Ilag. S. Fra.
div.	18	S. Farriol.
dis.	19	S. Genaro.
Diu.	20	S. Eustaqui.
dill.	21	S. Mateu.
dim.	22	S. Maurici.
dim.	23	Sta. Tecla.
dij.	24	N. S. de la Mercè.
div.	25	Sta. Maria de C.
dis.	26	S. Ciprià.
Diu.	27	S. Cosme.
dill.	28	S. Wenceslao.
dim.	29	Dedic. de S. Mig.
dim.	30	S. Geroni.

EXPOSICIO RETROSPECTIVA.

Anem cap al segon pis de Llotxa a véuer l'Exposició retrospectiva.

Comprem un catàlech, avans d'entrarhi. Com es lo que mes se necessita en aquesta Exposició, lo catàlech es lo mes retrospectiu. La majoria dels objectes están esplicats d'aquesta manera: una taula, una espasa, un bagul, una llumanera, un bano. Si 'l catàlech dignés, per exemple, una espasa de las conegudas per aquet nom, que perteneix a principis ó a fins del sigle tal ó cual; una taula de tal any, que era costum col·locar en aquets ó aquells sitis; una arca de tal época, feta per artistas de tal ó cual nació, aixó no tindria aquell sabor retrospectiu que 's desitja. Los antichs tenian aixó, que no esplicaban res, d'aquí ve, sens dupte, que l'estil breu se diu estil *atich*, que ab una lletra mes diria *antich*.

Entrem en la Exposició, y com es dia de pago hi trobem molt poca gent, perque aixó de pagar no tères de retrospectiu, y en proba d'aixó que no consta en lloch algun que Adan y Eva paguessin un centim per res. Per altra part, la soletat dona un caràcter propi a las exposicions retrospectivas, perque antigament lo món era molt mes desert que ara.

En la primera sala que 's troba de pinturas hi ha un subjecte que molt formalment diu que 'ls cuadros aquells no li agradan perque no tenen los colors vius. Miransel bé a'n aquet subjecte, pus es de lo mes retrospectiu que hi ha en la Exposició.

Passajem per la sala ahont hi ha vestits y en trobarem alguns pertencents a una época mes moderna que lo que exigeix lo programa de l'Academia. Aixó es un engany, y 'ls enganys són tan retrospectius que tots sabem que 'l dimoni en figura de serp entenganyá a nostra primera mare.

Deixant l'engany, encara que continúa en algunas alhajas, alguns mobles y algunas armas, miremos los objectes de vidre que n'hi ha alguns de molt bruts, pogueutse netejar facilment, pero que no s'ha fet perque la bruticia es molt retrospectiva, probantnos aixó fins a la evidencia alguna ciutat d'Àfrica que es molt bruta, y 'ls africans viuen un bon xich atrassats respecte a certas nacions d'Europa.

Surtim de la Exposició, y tot calculant las ventatjas que déu reportar en la conservació de las antiguitats artisticas, anémsen cap als claustros de la Catedral. Aquí hi trobem una porció de retaules gòtics que tenen un dit de pols; hi trobem uns reixats que semblan preciosos

treballs de manya, pero que no podem assegurar que ho siguin perque las trenyinas ho tapan; hi trobem algun altar emblanquinat, per dissimular que es de pedra hi trobem la lápida d'un sepulcre pintada de negre, per eclipsar l'altar emblanquinat; hi trobem esculturas trençadas, en demostració de que hi ha qui trenca y no hi ha qui arrecla; y en fi, hi trobem uns estrangers que mirantsho tot esclaman: ¡cóm es possible que aixó estigui tan descuidat!

Nosaltres mirem de regull a aquets estrangers, y tornantnos rojos, no sabem si d'ira ó d'algun altre sentiment, baixem lo cap y sortim del claustros lamentantnos interiorment de que algun individu de la comissió de monuments no estigués allí per respondrer lo que convenia.

LLUCH MIRONS.

EPIGRAMA.

¡Fa 'l sèu Agost, senyor Quim,
Per Nadal venent turrans?

—¡Ca! Nadal es en Decembre,
¡cóm vol que fassi l' Agost?

dij.	4	S. Remigi.
div.	2	Sro. Ang. de G.
dis.	3	S. Cándido.
Diu.	4	S. Francesch.
di l.	5	S. Froylan.
dim.	6	S. Bruno.
dim.	7	S. March papa.
dij.	8	Sta. Brigida.
div.	9	S. Dionisi Areo.
dis.	10	S. Francisco.
Diu.	11	S. Nicasi.
di l.	12	N. s. del Pilar.
dim.	13	S. Eduardo
dim.	14	S. Calixto.
dij.	15	Sta. Teresa.
div.	16	S. Galo.

dis.	17	Sta. Eduvigis.
Diu.	18	S. Lluch evang.
di l.	19	S. Pere Alcant.
dim.	20	Sta. Irene.
dim.	21	Sta. Ursula.
dij.	22	Sta. Maria Sal.
div.	23	S. Pere Pasqual.
dis.	24	S. Refel arc.
Diu.	25	S. Crispí
di l.	26	S. Evaristo.
dim.	27	S. Vicens.
dim.	28	S. Simon.
dij.	29	S. Narcís.
div.	30	S. Claudi.
dis.	31	S. Quinti.

Lo fret cabalment m' atrapa
sensa paltó y sensa capa.

LA MORT MAY TÈ CULPA.

La gent escolteuvos
cuan un ha finat;
*la mort may tè culpa,
no tè culpa may.*

Fa poch va morir se
la filla de 'n Pau.
Estaba malalta,
se va descotxar,
y aixó sols l' ha morta,
pus era 'l sèu mal
de cura senzilla,
de cap gravetat.
*La mort may tè culpa,
no tè culpa may.*

En Pep era tísiçh
alló... al últim grau.
Los metjes digueren
que anés á viatjar;
va anar á la Suissa
y 'l fret lo matá.
En clima més cálit
hauria allargat.
*La mort may tè culpa,
no tè culpa may.*

En Gil va ferirse;
li van tréurer sanch,
però massa poca,
y aixó 'l va matar.
No sè còm un metje,
que es ben reputat,
no va saber véurer
lo que era tant clar.
*La mort may tè culpa,
no tè culpa may.*

La Rosa tenia
lo bras cangrenat,
lo metje li amputa
sens considerar

¿De véurer l' Exposició
de París, tot just arriba?
—¿Còm no hi va anar don Badó?
—Aquí ja vaig véurer jo
també la Retrospectiva.

Argument d' un camàlich per convéncer
à un individu de la Mandataria que no
li vagi á péndrer la feyna.

que no podria ella
sufrir tant gran mal;
aixís es que prompte,
pobreta, espirá.
*La mort may tè culpa,
no tè culpa may.*

La dona de 'n Cárlos
morí al fi d' un cranch,
va dirli lo metje,
«remey, no 'n tè cap.»
¿Donchs sí? 'ls homeopátichs,
remeys probará.
¡L' haguessen cuidada
los metjes d' avans!
*La mort may tè culpa,
no tè culpa may.*

Morí D. Batista
d' atach cerebral,
pero 'ls de sa casa
no 'l varen cuidar.
Fent tot lo que 'l metje
tenia manat,
encara hi-habia
senyor per molts anys.
*La mort may tè culpa,
no tè culpa may.*

D' un greu mal de pedra
morí en Sebastiá.
Tants metjes y metjes
que habia probat,
¡no sè qué costaba
anar á buscar
á 'n Pol, curandero,
y viu fòra encar.
*La mort may tè culpa,
no tè culpa may.*

Per fas ó per nefas,
per nefas ó fas,
*la mort may tè culpa,
no tè culpa may.*